Ημέρα αφιερωμένη στην Ελληνική Γλώσσα

Αγαπάμε την Ελληνική Γλώσσα, μια γλώσσα με αδιάσπαστη συνέχεια μέσα στις χιλιετίες... αλλά και γλώσσα μουσικότατη με εκφραστικές δυνατότητες που τείνουν προς τηντεράστι.Μιλάμε, γελάμε,τραγουδάμε,εκφράζουμε τα συναισθήματά μας, τις ιδέες μας, δημιουργούμε λογοτεχνία, μεταφράζουμε, και μένουμε εκστατικοί μπροστά στον πλούτο της, τις απέραντες δυνατότητες λεξιπλασίας και μάλιστα με
εξαιρετικά λεπτές νοηματικές αποχρώσεις. Ο Godefroi Herman, Γάλλος μεταφραστής, ομολογεί "Πόσες φορές
μεταφράζοντας δεν ανέκραξα όπως ο Ronsard: Πόσο είμαι περίλυπος που η γλώσσα η Γαλλική δεν δημιουργεί λέξεις όπως η Ελληνική...." Ακόμη η Helen Keller, η γνωστή τυφλή και
κωφάλαλη αμερικανίδα συγγραφέας δήλωνε πως «Αν είναι αλήθεια ότι το βιολί είναι τοτελειότερο μουσικό όργανο, τότε τα Ελληνικά είναι το βιολί της σκέψης». Κι ο Νικηφόρος Βρεττάκος αποτύπωσε πολύ ποιητικά την αδιαμφισβήτητη μελωδικότητα της ελληνικής: «...αν τυχόν κάπου ανάμεσα στους γαλάζιους διαδρόμους συναντήσω αγγέλους, θα τους μιλήσω ελληνικά, επειδή δεν ξέρουνε γλώσσες. Μιλάνε μεταξύ τους με μουσική.»

Κλείνουμε το μικρό μας αφιέρωμα με ένα πολύ όμορφο ποίημα της Κατερίνας Πήττα με τίτλο ""ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΓΛΩΣΣΑ!"

Δεν είχα πρόθεση να σ' επιπλήξω...

Μα είναι που ασφυκτιώ,

βλέποντας τις λέξεις,

τις νύχτες να κυκλοφορούν ανυπόδυτες

και ντροπιασμένες και

τις μέρες να ζουν κρυμμένες,

μες στων παλιών βιβλίων τις αράδες,

φοβούμενες τον άδοξο στραγγαλισμό τους, υπό αναξίων

και φαιδρών γλωσσοπλαστών!

Κι ανασηκώνονται κρυφά

στις μύτες των ποδιών,

για να δουν,

αν έβαλες επιτέλους τελεία,

στης γλώσσας σου της μητρικής

την εκλαΐκευση

και το διασυρμό

που σιωπηρά κι ανερυθρίαστα

ενέκρινες κι εσύ!

Που συνηγόρησες στο βιασμό της...

Η ελληνίδα γλώσσα!

Των Γραφών,

του Ομήρου,

του Πλάτωνα,

του Θουκυδίδη,

η δική σου!

Αείρροος ποταμός,

αρδεύων τα ρυάκια

της ύπαρξης

και του νου σου!

Συνδεδεμένη άρρηκτα

με τον πολιτισμό,

την ιστορία,

τη μοίρα της φυλής σου!

Προίκα θεϊκή!

Ουσία ΖΩΣΑ,

χιλιάδες χρόνια τώρα ανασαίνει,

ομιλείται,

γράφεται,

απ' τον ίδιο λαό,

στον ίδιο τόπο!

Δίχως Αυτήν ούτε που θα γνώριζες:

το εύδαιμον,

το ελεύθερον,

το εύψυχον...

Ούτε που θα 'χες ακουστά:

το ομιλούν,

το σημαίνον,

το σημαινόμενον...

Σμιλεμένη με τ' αμόνι του Φωτός!

Αυτή η γλώσσα σου 'λαχε!

Τ' Αλέξανδρου και του Αριστοτέλη!

Που ρέει στο μεδούλι της,

του σύμπαντος η μουσική!

Με μαθηματική δομή!

Της Αρμονίας, των Επιστημών

επίσημη ερωμένη!

Πώς τόλμησες λοιπόν εσύ

-της Νέας Γλώσσας τιμητή-

να την εξευτελίζεις;

Ταχιά, εκεί που θα βρεθείς,

τι θα 'χεις άραγε να πεις

και πώς θα συνεννοηθείς;

Αφού, στον κόσμο τον λεπτοφυή, τον πύρινο, το ξέρεις μέσα σου βαθιά,

τη γλώσσα την ελληνική,

όλοι απταίστως ομιλούν

κι άριστα γνωρίζουν!

by afrodith on Παρ, 09/02/2024 - 19:12

Source URL:
http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/content/%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CF%81%CE%B1-%CE%B1%CF%86%CE%B9%CE%B5%CF%81%CF%89%CE%BC%CE%AD%CE%BD%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B3%CE%BB%CF%8E%CF%83%CF%83%CE%B1